

saaledes, at det giver 25 til den Gne, 15 til den Anden og 14 til den Tredie, medens de 12 fordele deres Stemme saaledes, at de kun stemme paa to, givende 20 til den Gne og 16 til den Anden. Der bliver saa valgt for det Første den, der har faaet 25 Stemmer, det vil sige den første Kandidat paa den største Gruppens Liste, dernæst den, der har faaet 20 Stemmer, det vil sige den første Kandidat paa den mindste Gruppens Liste, og dernæst den, der har faaet 16 Stemmer, det vil sige den anden Kandidat paa den mindste Gruppens Liste. Altsaa, uagtet 12 er meget mindre end 18, har de 12 faaet to Repræsentanter og de 18 en Repræsentant. Det er ganske vist en Sag, som sjældnere vil indtræffe i det virkelige Liv, men netop hvor Talen er om store Vælgermængder, er det vanskeligt i Forveien at overskue Forholdene saaledes, at man veed, hvor mange Stemmer man raader over, og jo flere Vælgere der er, desto større Sandhnlighed er der for, at et saadant Tilfælde kan indtræffe. Der er en anden Indvending, som den ærede Minister har gjort imod dette Forslag, og det er mod det Punkt deri, at Kandidaterne selv skulle stille sig. Men dette er dog Noget, vi kjende fra Folkethingsvalgene, og der ligger deri en Betryggelse for, at der ikke sker Umvalg, af den Grund, at den, der er bleven valgt, fragter sig Valget. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg har sat det ind her, og det er et praktisk Hensyn. Derjom Kandidaterne komme til at staa paa to Lister, er det meget vanskeligt at give Regler for, hvorledes man skal fordele Stemmetallene. Der findes saadanne Opgivrelser, men de ere upraktiske, og de vilde i høi Grad besvære Lovforslaget. Jeg synes ogsaa, at man kunde kræve af Hensyn saavel til Kandidaterne som til Vælgerne, at der tones Flag, at en Kandidat siger, sammen med hvem han vil stille sig, og derved betegner sin Retning, og det kan ligeledes være veiledende for Vælgerne at vide, hvorledes omtrent en Kandidats Mening er. Der er tillige et Hensyn, der er nok saa vigtigt, som jeg strax skal komme til. Jeg vil kun sige, at det er overveiet meget nøie, og det er kommet frem særlig paa Grund af den store Praxis, man i denne Henseende har i Belgien. Hele Forslaget er jo nemlig ikke væsentlig af mig, men det er i al Væsentlighed, hvad man blev enig om paa den internationale Kongres om Forholdstals-Valgmaaden i Amsterdam i 1885, som jeg deltog i. Da jeg udarbejdede dette Lovforslag raadsførte jeg mig med nogle af de i disse Spørgsmaal mest fremragende Mænd og det er navnlig en

bekjendt dygtig Advokat i Bryssel, som bestemte raadede mig til at holde paa den offentlige Kandidatur, det vil sige paa ikke at tillade, at Nogen stillede sig eller kom paa Valglisten, naar han ikke i Forveien havde tilkendegivet sit Dnske derom, og paa, at Listerne i Forveien prøvedes af den Myn- dighed, der skulde lede Valget. Thi det havde viist sig mangfoldige Gange i Bryssel, da man ikke havde saadanne Bestemmelser, at der bragtes Forvirring ind i sidste Die- blik, ved at en Liste kom op, som jeg med et populært Navn fra den nyere Tid vilde kalde en Suffepeterliste. Jeg tror ikke, at jeg behøver at sige Mere, hvorfor jeg anser det for meget berettiget at holde paa denne offentlige Tilkendegivelse saa længe i Forveien, at Kandidatlisterne kunne foreligge trykte inden Valget. Men det er jo ippvrigt Ting, som ere underordnede. Det Væsent- liggste ved dette Forslag er, at man har Li- ster, saaledes at der er en Mulighed for, at Proportionaliteten kan følges, og i saa Henseende har denne Fremgangsmaade mange Fortrin fremfor den Valgmaade, der bruges her ved Landsthingsvalgene og ogsaa her i Folkethinget og Landstinget, naar der vælges Udvalg efter Forholdstalsvalgmaaden. Disse Forhold skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Enhver, der sætter sig ind i For- slaget, vil let kunne se det. — Den anden Del af Lovforslaget skal jeg ikke berøre. Det indeholder en Retfærdigheds handling, som efter min Mening for længe siden burde være viist mod de mange Skatteborgere her i Kjøbenhavn, som svare Skat af en Skatteindtægt af 800 Kroner, men som dog ikke have den ringeste Indflydelse paa, hvor- ledes deres Penge blive anvendte. Den Sag er bleven forhandlet tilstrækkelig, tror jeg, ved foregaaende Leiligheder, saa at der ikke er Grund til at fordybe sig videre deri. Men de Bemærkninger, jeg har gjort om Lovforslagets andet Hovedpunkt, har jeg været nødt til at fremsætte, om de end ikke høres, men maa nøies med at læses af ærede Medlemmer i det andet Thing.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg skal tillade mig nogle enkelte Bemærk- ninger i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser. Først skal jeg tillade mig med Hensyn til § 1 at minde om, at jeg tidligere har taget Stilling til det Spørgsmaal, som her er reist. Det ærede Medlem er gaaet ud fra, at de Vedkommende skulde være an- satte til at betale Skat. Jeg tror nu ikke, at det bør siges, at de skulde have betalt Skat, men det er en Ændring, som vi let kunne komme ud over. Iøvrigt skal jeg ikke